

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Afgørelse af Formandens Forslag om Behandlingen af Forslag til Rigsdagsbeslutning vedrørende et af den internationale Arbejdskonference i Genève i Aaret 1934 vedtaget Udkast til revideret Konvention angaaende Erstatning for Erhvervs sygdomme.

Formanden: Mit Forslag gaar ud paa, at Sagen undergives to Behandlinger efter Reglerne for Lovforslags første og anden Behandling. Hvis ikke Indsigelse mod mit Forslag fremkommer, vil jeg betragte det som tiltraadt. (Ophold). Det er tiltraadt.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3345; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2347).

Sagen sattes til Forhandling.

Første Næstformand (Vanggaard): Jeg giver Ordet til det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen.

Hans Rasmussen: Forinden Folketinget tog Juleferie, besluttede min Gruppe at udpege forhenværende Handelsminister Hauge til at være Ordfører i den Sag, som nu er til Behandling. Der er desværre sket det beklagelige, at det ærede Medlem Hr. Hauge er blevet ramt af alvorlig Sygdom og som Følge deraf ikke kan være til Stede ved Mødet her i Dag. Under Hensyn hertil og fordi — saaledes anfører man fra mine Venners Side — jeg var den eneste af min Gruppe, der var Medlem af den Kommission, som har forberedt det foreliggende Lovforslag, har man ment, at jeg burde være Gruppens Ordfører. Jeg er gaaet ind herpaa til Trods for, at jeg — det bekender jeg — principielt ikke er Tilhænger af, at man her i Rigsdagen anvender Kommissionsrepræsentanter som Ordførere under Forhandlingerne her i Salen, idet det i mange Aar har været min Opfattelse, at Rigsdagen altid bør staa fuldstændig frit over for Kommissionsindstillinger. Imidlertid, jeg er gaaet ind paa at indlede Forhandlingerne her og vil nu gerne have Lov til at fremsætte nogle Betragtninger i Anledning af det Lovforslag, den højtærede Handelsminister har fremsat.

Jeg skal ganske lade Forhistorien hvile og slet ikke komme ind paa Betragtninger af den Art, som ofte er blevet gjort gældende, naar vi her i Rigsdagen gentagne Gange har behandlet Forslag om Beværtning og Handel med Spirituosa. De gamle Stridigheder ønsker jeg ganske at lade hvile, og jeg gør opmærksom paa, at det Forslag, der nu foreligger til Behandling, egentlig ikke byder paa noget nyt, langt mindre paa noget revolutionært. Forslaget bliver paa Linien, som i sin Tid blev angivet i Loven af 1912 og senere i Loven af 1924. Det, der nu er Tale om, er en Udbygning af tidligere truffne Bestemmelser, en Klaring af visse Punkter, en Modernisering, og man kan sige en à jour-Føring af det, der efterhaanden er kommet til at gøre sig gældende ogsaa som Følge af andre Loves Gennemførelse. Der kunde maaske være Grund til at gøre opmærksom paa, at det, som vi her skal tale om, paa sin Vis egentlig repræsenterer det sidste, som er tilbage af Krigstidens Foranstaltninger, de Foranstaltninger, der gik ud paa Restriktioner paa forskellige Omraader, og her i dette Tilfælde suppleret med en kraftig Ændring af vore Skatte- og Afgiftsbestemmelser. Det er det sidste, som er tilbage fra den Tid, men selv om man fra adskillige Sider har været meget stærk i Modstanden mod alt, hvad der har Forbindelse med Krigstidens Restriktionsbestemmelser o. s. v., har der alligevel paa dette Omraade været nogenlunde Enighed om, at man her stod over for noget, som det vilde være værdifuldt at bevare. Det, som der nu skal forhandles om, er Spørgsmaalet om, hvorvidt Rigsdagen skal tiltræde det Forslag, Ministeren har fremsat, og som i alt væsentligt er det samme som det, der blev udarbejdet af den Kommission, der blev nedsat af den forrige Handelsminister i Aaret 1934. Hvad er Maalet for den Lovgivning, der her er paa Tale? Maalet for denne Lovgivning er at tilvejebringe saadanne Regler for Udøvelsen af Beværtningsdrift og for Omsætningen af spirituøse Drikke, at man herigennem paa een Gang tager Hensyn til de næringsdrivendes legitime Interesser og til Befolkningens Krav paa at faa sine Fornødenheder tilfredsstillet, saaledes at begge disse Hensyn undergives den Interesse, som Samfundet har i at undgaa Forhold, som maatte stride imod den til enhver Tid herskende Opfattelse af, hvad der tjener det almene Vel. Det har været Maalet for de tidligere Love paa dette Omraade, og det maa fremdeles være Maalet.

Vi bliver altsaa ved dette Lovforslag